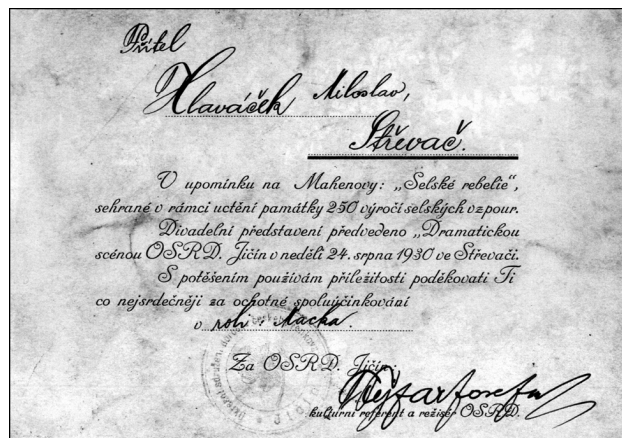

operety, ale i dramata ad. Od 1921 nový r. řídící uč. J. Vaňouček, Lešetínský kovář, Lucifer, Tajemství myslivny aj. 1922 členem ÚMDOČ. 1922 *školní děti* hra Hastrman. 1927 *DS MSRD*, 1930 Selská rebelie (Mahen) na louce M. Hlaváčka, r. J. Fejfar z Chyjic. 1930 SDO výtěžek na pomník padlým 1914-1918. SDO do 1943 49 představení, činohry, hry se zpěvy, např. Pražské švadlenky. 38 činných a 15 přispívajících členů. H. v hostinci, někdy v přírodě na louce za mlýnem. Účast v soutěžích Vojanova okrsku Jičín. Poslední hra Prodaný dědeček. 1950 několik představení ČSM v Batíně.

640 / Poděkování za spoluúčinkování v Selské rebelii, 1930.

INFORMACE pro MČAD zprac. J. Valenta. Rkp. 1999; Mistopis okresu zprac. Hana Fajstauerová, Jiřina Holá a Ivan Matějka. Rkp. 1998-2000. PC ART. Vě službách Thalie II, s. 332. SOKA Jičín: Kronika obce. SÚA: Podání českých DS 1856-1948. Soupis v databázi MČAD.

1930 vlastním nákladem obstaral LD uč. Vavroušek, U Zahradků hrál vlastenecké loutkové hry pro děti i dospělé.

STŘEZETICE, o. Hradec Králové

1900-1914 DO Hospodářsko-čtenářské jednoty. 1920-1937 SDO Masaryk. 1936-1949 navázal OS Havlíček. Na poč. iniciátorem J. Havlas, činnost úspěšná, zájem diváků.

INFORMACE pro MČAD: Mistopis okresu zprac. Rudolf Faltejsek. Rkp. 1998. PC ART. Královéhradecko 1927, č. 4. Impuls Hradec Králové: Dotazník 1998. SOKA Hradec Králové: Spolky, společenské organizace a družstva 1886-1951, reg. č. 590-617. SÚA: Podání českých DS 1856-1948. Soupis v databázi MČAD.

STŘEZIMÍŘ, o. Benešov

1905-1937 ČOB.

SÚA: Podání českých DS 1856-1948. Soupis v databázi MČAD.

STŘÍBRNÁ SKALICE, o. Kolín

1892 zal. SDO Tyl, činný i za 2. svět. v.

SOKA Kolín: Fond OkÚ Český Brod 1855-1947, i. č. 268 (Spolkový katastr). SÚA: Podání českých DS 1856-1948. Soupis v databázi MČAD.

STŘÍBRNÉ HORY, m. č. obce HORNÍ MĚSTO, o. Bruntál

50. léta 20. stol. DS.

INFORMACE pro MČAD: Mistopis okresu zprac. Josef Cepek. Rkp. 1999. PC ART.

STŘÍBRNÉ HORY, o. Havlíčkův Brod

ODi v 70. letech 19. stol. Po 1920 DrO SDH. Iniciátorem uč. Lad. Koutný, později P. Šmirous, hráli hl. na podzim a v zimě v hostinci Vojt. Klusáčka. 1923 členem ÚMDOČ. 1927 SDH společně s MSRD zakoupili skládací jeviště, 1918-1938 mezi nejaktivnějšími v regionu. V těchto letech více jak 20 her. 1928-1929 trilogie Cikánčina pomsta, Dořina štěstí a Dořina smrt (Begner), dále např. Hostinec u Zelené žáby, Lili of the Waley (Královna konvalinek), kabarety, silvestry, příležitostné výstupy.

Stavba jeviště

Zakoupené jeviště bylo provedeno na rozměry sálu Klusáčekovy hospody v čp. 14, kde hostinský Klusáček se uvolil za mírný poplatek sál k těmto účelům propůjčovat. On sám byl členem hasičského sboru a měl pro tyto věci pochopení. Protože jeviště zabíralo téměř 1/3 sálu, muselo se po každém představení rozebírat. K jeho uskladnění rovněž Klusáček uvolnil část patra nad vjezdem do stodoly a to na uskladnění trámů – kostry – a část půdy na uskladnění kulís. To znamenalo, že při každém novém stavění jeviště se sešli mladí hasiči, vylezli na patro, odkud sundali kostru a z půdy kulisy. Samozřejmě, že je před postavením museli řádně očistit od pavučin a pavouků a různého prachu ze sena a slámy. Stavění jeviště šlo potom rychle, protože bylo skládací a na háčky. Aby se zamezilo jeho pohybu, utáhlo se vždy dřevěnými klíny mezi stěnami. Podlaha byla z pětičtvrtiních hoblovaných prken a na prostředku před hledištěm byl v podlaze otvor pro nápovědu, která sedala na stoličce. Většinou to bývala paní říd. Koutná Marie neb Mottlová Žofie.

Kulisy se zavěšovaly na kostru a v podlaze se upevňovaly ocelovými trny a při každé změně místnosti nebo krajiny se musely vyměňovat neb obracet. Kulisy byly ručně malovány a nechala se z nich složit krajina s lesem a dva pokoje. Vchody do místností byly 2 neb 3 dveřmi dle scénáře. Strop byl utvořen z několika trámů, na nichž byly upevněny asi 50 cm široké pruhy malovaných kulís, aby nebylo vidět původní strop sálu. Za těmito kulisami bylo elektrické světlo, které se tam zavádělo pletenými šňůrami na malých skleněných izolátorech. Velmi často se stávalo, že při představení neb o přestávce při výměně kulís došlo ke zkratu a vše – jeviště, hlediště, šenk i kuchyně byly potmě. Aby se závada rychle nechala odstranit, byly k tomu účelu ze jeviště a u výčepu připraveny svíčky a baterky.

Jeviště do hlediště bylo uzavřeno po obou stranách kulisami – dveřmi, které byly opatřeny krásnými malbami. Na obou byly výjevy z Prodané nevěsty. Na jednom Rozmysli si, Mařenko, rozmysli a na druhém Věrné naše milování. Opona byla také krásná, sešitá z pěkně zbarvených modrých a fialových částí s trásněmi a posítá zlatými penízky. Otevírala se na obě strany. Část pod jevištěm zakrývala rovněž krásně malovaná látka s třepením. Uzavření pod stropem bylo také pěkné a vkusné. Jeviště po estetické stránce bylo velmi pěkně provedeno.

Aby výstup na jeviště z hlediště nepůsobil potíže, bylo totiž o 60 cm vyšší, byly před vchodem z levé strany umístěny schodky. Zvláštní samostatný vstup na jeviště nebyl. Účinkující museli být před představením na jevišti, kde se provádělo tak zvané šminkování – líčení a maskování. Nejdříve na to byl zván odborník – holič, ale později v zájmu úspor to prováděl r. Prokop Šmirous sám za spolupráce účinkujících, což děvočata hlaďce zvládala.

Hrát takové divadlo při větším obsazení, jako se hrávalo i přes 20 účinkujících, nebyla žádná lehká záležitost. Prostor za jevištěm byl velmi těsný. Když chtěli dva vedle sebe projít, museli se postavit